

L'enigma és encara més gran si es té en compte que —segons sembla— en els tres casos hi ha hagut denúncies, i fins i tot imposició de multes per part de l'Administració competent (?), ja que és claríssim que no estem davant d'explotacions forestals ajustades a la Llei. Amb sancions o sense, però, la paranormal activitat no ha cessat. Caldrà repetir allò de feta la llei, feta la trampa ?

Potser els lectors hi trobaran una explicació. Nosaltres, amb humilitat, reconeixem no entendre res. A no ser que els responsables d'aquestes autèntiques *abduccions* de bosc no vulguin sinó oferir una major visió del paisatge al caminant, o es dediquin a obrir tanta pista amb la lloable intenció que els excursionistes puguin tenir noves alternatives enfront els ja massa coneguts camins tradicionals...

2on. L'aparició de grans quantitats de purins de procedència desconeguda arreu del país, i no pas només a camps de conreu, sinó també enmig de prats de pastura i de boscos. Amb una sorprenent tendència, per cert, a abocar-los en nits sense lluna.

És aquest, en canvi, un fenomen amb explicació plausible. No creiem que al Collsacabra hi hagi tanta granja de porcs com per inundar el país (tot arriba...), ni tampoc que aquestes inundacions cícliques i exagerades facin cap bé a la fertilitat dels camps, ans al contrari. Per tant, hem d'arribar a la conclusió que es tracta d'una admirable solidaritat amb la Plana de Vic, on és sabut que ja no hi ha espai material per escampar aquest diguem-ne subproducte. I això quan la cabana porcina d'Osona ha superat en més de 12.000 porcs els càlculs fets al Pla de purins, que preveïen la bonica xifra de 906.646 animals (vegeu "El 9 Nou" de 9-06-00). Per tant, de mal grat hem d'assumir que les famoses plantes de tractament ja estan desbordades (abans de funcionar a ple rendiment !) i que per tant l'escampada de fem seguirà sense remei.

El que sí que és innegable és l'excés de nitrats i altres substàncies indesitjables a gairebé totes les fonts i deus subterrànies del Collsacabra, com ja va succeir des de força abans a tota la Plana. Al respecte, vegeu les anàlisis que el farmacèutic de Torelló Fortià Prat va publicar fa aproximadament un any a "El 9 Nou", conclouent que a Osona més

ens val... beure aigua mineral (dades recollides pels nous regidors de Protecció del Medi de l'Ajuntament de l'Esquirol en un full informatiu del gener del 2000, advertint de la no potabilitat de quasi totes les fonts del municipi).

3er. El curiosíssim acabament que s'ha fet de la pista de ciment que condueix de Can Codina a Cantonigròs, i viceversa. Vial del qual no cal ressaltar la importància, per tal com és de fet la comunicació directa Taverdet-Cantonigròs a l'abast dels turismes.

Doncs bé, després de poder transitar perfectament durant gairebé tot el trajecte, amb un ferm magnífic, el viatger es troba amb els dos-cents metres finals (abans d'arribar a Cantonigròs) sense capa de pòrtland. Es pot gaudir en canvi d'un emocionant tram de terra i fang com els de sempre, però amb l'afegit d'unes enormes roderes que el nou volum de trànsit ha originat.

L'explicació oficial és que se'ls va acabar el pressupost (d'això se'n diu filar prim, sí senyor!). Però a nosaltres se'ns acut que algú hagi pensat, de cara al creixent turisme d'aventura i als nombrosos posseïdors de 4X4, que més valia deixar un tram que recordés les delícies i encants dels accessos tradicionals del país (deu ser això, el *turisme total, la força de la natura*, que predica el nou opuscle "Vall de Sau-Collsacabra" de la Diputació ?). Sigui com vulgui, aquest enigma sembla que deixarà de ser-ho, car se'ns assegura que aviat s'acabarà de cimentar la pista en la seva totalitat (escrivim això a mitjan juny). Confiança.

Fins aquí arribem, esperant que els lectors de "Els Cingles" hi puguin dir la seva o bé treguin a la llum altres misteris contemporanis. Que d'haver-n'hi, n'hi ha més.

Ignasi Bofill

Nota : *Confiam que el Carles Olivella vulgui perdonar-nos la gosadia d'haver utilitzat el seu article com a excusa per al nostre. En tot cas, volem remarcar de nou la nostra admiració pel seu treball.*

* *Fragments del llibre: "LA DESPOBLACIÓ RURAL I LES MASIES DEL COLLSACABRA", Quirze Parés i Ganyet, 1985. (Els subratllats són nostres).*